

Kymmenennen luvun Paavali aloittaa kertomalla Jumalan vanhurskauden menettämisestä - ihmisen yrittäessä itse tuottaa vanhurskautta inhimillisin keinoin. Jumala on ehdoton tässä. Joko **Hän vanhurskauttaa**, tai sitten vanhurskautta ei saavuteta lainkaan. Juuri tämä onkin evankeliumin ja kristinuskon yksi **tärkeimmistä** pelastusopin omaksettavista **seikoista!** Olet kadotettu, ellei Herra Jeesus Kristus ainoastaan sovitustyöllään, eli lunastuksensa kautta saa sinua vanhurskauttaa. (=julistaa syöttömäksi, Jumalalle kelpaavaksi)

Kaikki, missä yrität täyttää pelastustyötä - vievät vain sinua pois päin pelastuksesta. Tämä ei tarkoita kuuliaisuuden vaellusta uskossa, vaan kysymys on pelastuksesta, jonka Jumala on lahjoittanut armolahjana sinulle - täydellisenä, kokonaisena ja ehjänä pakettina - Pojassa, Jeesuksessa Kristuksessa. Pelastuksen sisällä kyllä sitten kannat hedelmää, jossa kääntymyksesi aitous näkyy, mutta itse pelastuksen sisälle tuleminen on astumista Jumalan tahtoon, suunnitelmaan, ja tarkoituksellisuuteen pelastaa ihminen. Hänen Poikansa mittaa mattoman suuri kärsimys edestämme Jumalan edessä riittää pelastamaan meidät. Siihen ei voi lisätä mitään - "SE ON TÄYTETTY"!

"Kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo." Room.10:3-4

Sitten Paavali tähdentää vanhurskauttavan, eli pelastavan uskon kohdetta - sitä sanaa, jota me julistamme:

"Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan." Room.10:9-10

Tämä onkin yksi Kristinuskon peruskappaleista. Siinä on tärkeimmät, eli "sydämen usko" Jeesukseen ja toisena "suun tunnustaminen." - Miksi tämä on tärkeää? Siksi, koska "sydämen kyllyydestä suu puhuu." (Matt.12:34, Luuk.6:45) - On todettava myös sanojen vahvistavasta merkityksestä, että usein tietyt Raamatun totuudet alkavat toimia ääneen lausuttuina sanoina. Siinä ikään

kuin konkretisoi sanoja, ruokkien niillä mieltä ja henkeä. Esimerkiksi kiusauksen hetkellä voi ääneen lausua itselleen sanat: "Herra on minun paimeneneni, ei minulta mitään puutu..." Usein päästessä - "sulaan hyvyyteen ja laupeuteen" - asti tuossa tekstissä, henki jo niin riemuitsee, että kiusaus ja houkutus ovat jo ajat sitten väistyneet taka-alalle! - "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi"; se on se uskon sana, jota me saarnaamme. Room10:8 - Sanaa käyttäen myös Jeesus itse kiusauksessa vastusti pahan juonitteluja! (Matt.4:1-11)

Lisäksi Jeesus opetti tunnustamisen vakavuudesta sanoen,

"Jokaisen, joka tunnustautuu Minuun ihmisten edessä, häneen Minäkin tunnustaudun Isäni edessä taivaissa. Mutta joka kieltää Minut ihmisten edessä, hänet Minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa." Matt.10:32-33[JKR]

Näitä lukiessa on kuitenkin muistettava, että Jumala on armollinen heikolle ja lankeavalle ihmiselle. Muistammehan, kuinka Pietari kielsi Jeesuksen ihmisten edessä, mutta ei hänen lankeemuksensa heikkoutensa hetkellä vienyt häneltä osuutta, mihin Jeesus oli häntä jo monen vuoden ajan johdatellut. Vaikka näyttikin siltä, että Pietari reputti loppukokeensa perusteellisesti, Jeesus tiesi hänestä jotain enemmän. Hän tiesi, että Hän oli pohjimmiltaan Pietarille rakas, - ja että tuo erehtyvä ja kompasteleva mies tulee vielä tunnustamaan Hänen Herrauttaan koko maailmalle Raamatun välityksellä. Niinpä Pietarista tehtiin alkuseurakunnan johtaja - ja hän olikin varmasti hyvä sellainen! Älä siis murehdi, ellet ole aina uskaltanut tunnustaa uskoasi. **Tänään voit tehdä lujan päätöksen** seurata Herraa ja tunnustaa Hänen jumaluuttaan kaikella, mitä teet, sanot, tai asenteillasi näytät.

Paavali jatkaa edelleen ääneen lausumisesta, kertoen lupauksesta rukousten kuulemisesta. Hän muistuttaa: Sillä

"jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu". Room.10:13

- Oletko koskaan ihan ääneen pyytänyt Jumalalta apua? Oletko pyytänyt pelastusta, vapautusta ja puhdistumista syntisyydestäsi ilman ainoatakaan veruketta tai selitystä siitä, kuinka kyllä olet yrittänyt? Tiedä se, että huutaessasi Jumalaa avuksesi Jeesuksen nimessä, **sinä pelastut!** Se on Raamatun lupaus, eikä sinun tarvitse epäillä sitä. Paavali jatkaa suun tunnustamisen ja sanojen merkityksien käsittelemistä evankeliumin leviämisen kannalta. -

"Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat

kuulla, ellei ole julistajaa? Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Niin kuin kirjoitettu on: 'Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyvää sanomaa julistavat!'" Room.10:14-15

- Ajattelen, että minulla on myös vastuuta siitä, että toisetkin saavat kuulla löytämästäni pelastuksesta. On toki heidän oma asiansa, mitä tekevät sitten kuulemalleen, mutta minun tehtäväni on julistaa sanoin, teoin ja asentein Kristuksen valloittavaa ilosanomaa maailmalle!

Lopuksi Paavali kertoo, kuinka Jumala herätti kansassaan, eli juutalaisissa kateuden - siksi, etteivät he ole ymmärtäneet uppiniskaisuudeltaan evankeliumia, mutta pakanat ovat sen kuulleet, käsittäneet ja ottaneet vastaan! Jopa niin pitkälle asiat ovat edenneet, että pakanakansoista on lähetetty lähetystyöntekijöitä julistamaan juutalaisille heidän omaa sanomaansa!

"Minä kysyn: eikö Israelilla ole ollut siitä tietoa? Ensiksi jo Mooses sanoo: 'Minä herätän teidän kiivautenne kansan kautta, joka ei ole kansa, ymmärtämättömän kansan kautta minä teitä kiihotan'. Ja Esaia on rohkea ja sanoo: 'Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet; minä olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua kysyneet'. Mutta Israelista hän sanoo: 'Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelemattomalle ja uppiniskaista kansaa kohden'. Room.10:19-21

Tämä kertoo ihmiskunnan "syvästä sokeudesta ja tyhmyydestä." Olemme liian usein niin ylpeitä, ettemme suostu näkemään Luojaamme meille antamia siunauksia. Tämä sama toistuu ajanamme eri kirkkokuntien välisissä oikeaoppisuus taisteluissa ja yksilöuskovien turhissa riitelyissä. Ilman näkyä ja Jumalalta saatua voitelua emme näe, emme ymmärrä, mitä Jumala todellisuudessa tahtoo meiltä. Ensimmäinen edellytys Jumalan tuntemiseen ja Hänen tahtoonsa pääsemiseen on nöyryys Hänen edessään. Olemmeko valmiita luopumaan perinnäissäänöistämme, kokouskulttuureistamme, tavoistamme toimia ja toimittaa asioita Hänen tahtonsa edessä? Tiedän, että useimmille meistä se on hyvin vaikeaa! Oma minä, tahto ja mieli merkitsevät enemmän kuin Jumalan tahto. - Koko päivän Hän on ojentanut käsiään sinua kohti. Hän tahtoo, että luovut käsityksistäsi ja intohimoistasi ja että tulisit täytytysi Hänen lempeydellään, armollaan ja rakkaudellaan. Hän tahtoo, että uskot, vaikka et näe, ja ojentaudut, vaikka epäroit. Kiinnitä katseesi Jeesukseen - luottaen Hänen huolenpitoonsa vaikka oma tahtosi ei toteutuisikaan. Pidä kunnianasi tuottaa Jumalallesi kunniaa - eläen tänäänkin evankeliumin arvon mukaan.

